

Els nens de Salt no vénen de París

«Protestes que es radicalitzen i la crema de cotxes i mobiliari urbà. Hi ha més nexes d'unió entre París i Salt?»

JESÚS BADENES

Clichy-sous-Bois, l'origen de les flames de 2005 a França, va viure un episodi de violència quan la policia, dirigida pel llavors ministre d'Interior, Nicolas Sarkozy, feia batudes identificatòries. En una persecució tres joves es van amagar en un generador d'una central elèctrica pròxima on jugaven a futbol. Dos dels joves van morir electrocutats i un tercer va quedar ferit. Immediatament es va demanar la responsabilitat de la policia per no avisar-los del risc que patien ficant-se allà dins ni anar-los a auxiliar. Això es va convertir en una revolta que es va escampar a molts barris perifèrics de França.

Qui pretén comparar l'actuació policial de París amb la de Salt, obvia que el jove que es va precipitar el 8 de gener des d'un quart pis del carrer Àngel Guimerà, no era un "amateur". Era tot un professional de saltar dels edificis i pujar per canals i d'això en feia un ús delictiu. La policia sospita que instigat per algun adult, a qui franquejava l'accés als pisos. Segons els seus pròxims es vantava d'haver baixat des de l'últim pis del conegut com a gratacels de l'avinguda Països Catalans. Però, un dia va fallar i ara es troba en estat greu a l'hospital.

La crema de vehicles ha durat una nit a Salt. El balanç són cinc cotxes i set motocicletes. A França en 21 dies es van cremar 9.000 vehicles. Va obligar a la intervenció de l'exèrcit, que va situar les banlieues en un estat de setge.

Les batudes de Sarkozy perseguien els habitants d'aquestes grans aglomeracions urbanes. Clichy-sous-Bois era i és un gueto. La seva connexió amb la resta de París no es pot fer en metro i amb prou feines existeixen línies d'autocar. Bona part de la població de Salt manté un contacte estret amb la capital: la línies 3 i 4 d'autobús són les més utilitzades -i també rendibles- de tot el sistema metropolità perquè bona part de la classes treballadores i els joves de Salt utilitzen aquest mitjà per desplaçar-se. Cada dia milers de persones es desplacen i conviuen entre Salt i Girona.

L'any 2005, Clichy tenia un atur que superava el 40% -en altres banlieues s'arribava al 60% d'atur-. Salt, on la situació no deixa de ser greu, es troba per sobre la mitjana catalana, però al nivell de ciutats del seu entorn amb poc més d'un 20% d'atur.

A les "cités" parisines l'atur entre els joves se situava a prop del 30%. A Salt l'atur juvenil se situa per sota de la mitjana del municipi i en el darrer any s'ha reduït.

La major taxa d'atur a Salt es produeix entre les franges d'edat per formar família: gairebé un 66% dels aturats de Salt tenen entre 30 i 50 anys.

A més l'índex d'alfabetització també és diferent. Mentre el 66% dels joves residents en l'extraradi francès no tenen títols o se situen per sota del batxillerat, a Salt aquestes xifres no s'assoleixen ni entre els joves aturats. Els registres estan per sota de la mitjana: els aturats estrangers, menors de 30 anys i amb estudis per sota de secundària suposen menys d'un 16% del total dels aturats.

Les banlieues franceses formen part de la conurbació de París, que reuneix ara mateix encara 1,5 milions de persones per sota del llindar de la pobresa. A diferència de Salt, aquestes bosses de pobresa estaven formades per homes, joves, solters i sense cap tipus d'arrelament, ni reagrupament familiar. Vivien en zones apartades de la ciutat, que originàriament estaven destinades a allotjaments provisionals dels treballadors que van arribar als anys 50 i 60 dels països africans i per buscar fortuna. Les barriades es van anar degradant perquè el nivell econòmic dels seus habitants no augmentava. La falta de recursos anava acompanyada de l'envelliment de la població i de la degradació de l'entorn.

La «cité» i el barri centre

A Salt, amb esforç, només trobaria alguna semblança demogràfica al barri centre. Un espai que el mateix Ajuntament de Salt ha decidit esponjar i reduir-hi la densitat d'habitatges en els propers dotze anys. Aquest sector té uns 5.000 habitatges i en els darrers deu anys ha rebut 14.000 immigrants.

Tot i aquesta diferències notables, existeix un intent de crear un paral·lelisme clar de caràcter ideològic: un jove procedent de la immigració és el centre de tots els fantasmes, des de la delinqüència a l'integrisme musulmà, passant per la violència o les drogues. Tots, sense distinció.

Els experts coincideixen que hi ha una "ofensiva ideològica" que ha estigmatitzat als joves de les cités. S'ha transmès la idea que la vida quotidiana està marcada per les violacions contínues dels drets i de les llibertats". S'ha prohibit el vel, es mostra una imatge de la dona com a submissa enfront a la d'un jove mascle hipersexual ensalvatgit, lladres i pares negligents que no tenen responsabilitat sobre els fills.

Tot i l'estètica dels aldarulls, els nens de Salt no vénen de París. El sistema mateix lluita per assimilar-los, mentre a França la mateixa estructura social els marginava.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/tema-dia/2011/01/18/nens-salt-venen-paris/459050.html>